

VETO

ALGEMENE STUDENTENRAAD

De Somer op opening Akademiejaar:

Stokpaardjes en meer recente denkoefeningen

De vergrijzing aan de top is dan nog wel niet spreekwoordelijk, voor zover men de rede van de rektor als een politieke beginselverklaring moet zien, kwam De Somer echter geen nieuwe dingen vertellen. Hij wist zich bovendien gemakkelijk te verzekeren van supporters door de verdediging op zich te nemen van zowel (en in de eerste plaats) de belangen van het academisch personeel (professoren) als van — zij het in mindere mate — het wetenschappelijk personeel en — een enkele keer — de studenten.

Afgaand op deze laatste vaststelling: wordt de leeuw oud, of heeft een gedwongen rustperiode enkel zijn gevoel voor tactiek aangescherpt? Deze openingstoespraak was een staaltje koordansen zoals alleen een liberaal akademikus als De Somer ten beste kan geven — én erbij rechtblijven.

Inderdaad, vertrekken van (het eigenlijke thema van de speech) de besparingen op de universiteiten, zich op het standpunt stellen van de elitaire universiteit, niet maatschappelijke zending maar onaantastbare academische vrijheid, over de verdediging van assistenten en studenten mits uitholling van al hun essentiële eisen tot democratisering, om te komen tot een berustend standpunt als “wij kunnen de feitelijkheid niet veranderen van een gewijzigde maatschappelijke kontekst waarin de universiteiten zijn terechtgekomen en moeten ons daaraan aanpassen”, vereist enig kunst- en vliegwerk. De rede van De Somer was een rechtblijven, een debiteren van oude en enkele nieuwe (of nooit uitgesproken) denkbeelden; zeg maar stokpaardjes, naast enkele meer recente denkoefeningen.

Zoals wel meer verwarde prof. De Somer de stijgende academische werkloosheid ook nu weer van bij de aanvang traditie (impliciet in de hand gewerkt door de

Dit wettelijk bepaald financieringsmechanisme, waaraan politieke beslissingen ten grondslag lagen die het universitair beleid in België “zouden” gaan bepalen voor decennia, werd reeds luttele maanden na het stemmen van de wet in vraag gesteld. De constante evolutie van niet-indexering van de toelagen enerzijds en van besparingsbesluiten anderzijds, maakte het wettelijke bepaalde, financiële kader van de universiteiten in de praktijk onuitvoerbaar. In dit verband spreekt De Somer dan ook terecht van een onsamenvattende regeringspolitiek gedurende de afgelopen 10 jaar.

De besparingswoede gaat echter door. En de spankracht van de begroting van de KUL is door vorige besparingen reeds in die mate gedaald, dat nog slechts 7% van de totaal beschikbare gelden beschikbaar zijn voor onderzoek en onderwijs: nog slechts 7% werkingsgelden dus, in de strikte zin van het woord. Gepaard aan een dalende nataliteit die zijn weerslag op het studentenaantal (en dus op de subsidiëring) zou laten voelen, betekent dit een regelrechte afbraakpolitiek, aldus de rektor. Op die manier komt er volgens De Somer niets terecht van de zelfs nog in de recente Koninklijke Besluiten verkondigde democratisering van het onderwijs, alleen weten de studenten dit reeds langer dan vandaag, en is ook de afbraak van het

Weekblad. Jg. 9, '82-'83. Nr. 2
dd. 7 oktober 1982.

V.u. Marcel Meeus. Van Even-
straat 2D
3000 Leuven.

Redakties: steeds op vrijdag tus-
sen 17.00 en 19.00 uur (open voor
ieder) op 't Stuc, Van Even-straat
straat 2D, 1ste verdieping.

Nr. 3. Artikels binnen op 8 okto-
ber. advertenties op 7 oktober.

Nr. 4. Artikels binnen op 15 okto-
ber, advertenties op 14 oktober.

EN VERDER...

studentenspeech p. 3
alma-prijzen omhoog p. 3
cvppvvspeagalevvuenz ... p. 6-7
paleisrevolutie bij scorpio .. p. 8
cas versus kassa p. 10
agenda p. 12
en zoekertjes ook...

Notabelen Op de Receptie: links een onduidelijke De Somer en rechts de ex-rektor van de VUB, die de dorstige premier (centrum, zoals steeds) laaft.

van een bezetting van de Faculty Club, zei dat hij “nooit de frieten van de studenten zou betalen”?

Euthanasie en anticonceptie

Er zou bovendien een impliciete depre-

aandacht. Vooral de principiële vraag die de rektor opwierp: kan, en zoja, in welke mate, de universiteit haar ziel verkopen? In hoeverre verkoopt de universiteit haar ziel indien ze een (belangrijk) deel van haar onderzoek laat financieren vanuit de industrie?

Nuttig is volgens De Somer alleszins de

Zoals wel meer verwarde prof. De Somer ook nu weer van bij de aanvang traditie met elitarisme, democratisering van het universitair onderwijs met individuele statusverheffing. Zoals wel meer haalde hij regelmatig uit naar de onderwijs-verstreckende taak van de universiteit. Zoals wel meer moesten een aantal richtingen die door de positief-wetenschappelijke akademikus niet voor vol aangezien worden, het ontgelden. En De Somer zou De Somer niet zijn indien hij ook nu niet weer een lans brak voor een *numerus fixus*, met als argument

de stijgende academische werkloosheid (impliciet in de hand gewerkt door de democratisering van het universitair onderwijs, nota bene). Naast dit gemeengoed aan De Somers ideeën waren enkele hoofdlijnen in zijn gedachtengang te onderkennen.

Besparen

Een eerste deel van De Somers rede omvatte een terugblik op de niet ingeloste verwachtingen van de financieringswet van 1971 voor de universiteiten.

Kandidaat van de studenten geniet ruime voorkeur op A.R.

Nieuwe verantwoordelijke studentenaangelegenheden

De Academische Raad verkoos in een bijzondere vergadering op donderdag 23 september jl. Prof. dr. Maurice Sabbe van de theologische fakulteit als nieuwe beleidsverantwoordelijke voor studentenaangelegenheden in opvolging van Prof. Karel Tavernier. Een en ander is gevolg van het ontslag van Guido Declercq als algemeen Beheerder van de KUL. Deze zal worden opgevolgd door Vice-Rector Tavernier die de verantwoordelijkheid voor studenten-zaken ruilt voor het algemeen beheer van de unief.

De noodzaak tot verkiezen van een nieuwe verantwoordelijke voor het beleid in de sociale sektor en het onderwijs-terrein werd reeds een half jaar geleden duidelijk toen bleek dat Tavernier als opvolger van Declercq werd genoemd. Zowel De Somer als Tavernier peilden naar voorstellen vanuit de studenten. Konsultatie van de kringvertegenwoordigers in de Algemene Vergadering van Kringraad en gesprekken met de kandidaten die door De Somer werden voorgesteld, deden Kringraad-ASR besluiten de voorkeur uit te spreken op Sabbe. Deze voorkeur werd door de studentenvertegenwoordigers op de Akademische Raad bekend gemaakt. De voltallig aanwezige Akademische Raad verkoos met ruime meerderheid Prof. Sabbe als opvolger voor Tavernier.

De studentenvertegenwoordigers en de leden van Kringraad toonden zich na afloop van de Akademische Raad bijzonder verheugd over het resultaat. Immers Sabbe was één van de namen die op het "verlanglijstje" van de studenten, dat aan De Somer werd overgemaakt, stond.

Theologische Bib

Maurice Sabbe is gewoon hoogleraar in

de Fakulteit der Godgeleerdheid. Zijn specialisatie is Nieuw Testament. In de theologische fakulteit is hij bevoegd voor de bibliotheekpolitiek. De bib die onder zijn bevoegdheid tot stand kwam kan aanzien worden als een voorbeeld van een goed georganiseerde bibliotheek. Sabbe is ook president van het Pauskollege, de peda en annex restaurant aan het Hogeschoolplein met zo'n 200 bewoners. In die funktie is hij reeds in aanraking met de problematiek van de sociale sektor. Met Sabbe is het voor het eerst sinds Leuven Nederlands dat er een teoloog deel uitmaakt van het centrale KULbestuur. Na één jaar onderbreking worden de dossiers van de studentenaangelegenheden opnieuw behartigd door een priester.

Vice-rector

De Akademische Raad besliste verder dat Prof. Tavernier de titel van vice-rector behoudt. Daardoor is hij plaatsvervanger van de rektor. Iets wat hij onlangs ook deed ten gevolge van de afwezigheid van De Somer. Een titel voor de funktie van Sabbe is op de Akademische Raad evenwel niet weerhouden.

weten de studenten dit reeds langer dan vandaag, en is ook de afbraak van het sociaal statuut van wetenschappelijk en academisch personeel (dixit De Somer) daar niet de bepalende factor in geweest. Zijn verdediging van de democratisering kan voor de aandachtige toeschouwer nauwelijks geloofwaardig overkomen. Wat amper 7 maanden geleden (bij het patroonsfeest van de KUL) nog het verdedigen door de studenten van *privilegies* heette te zijn, moet nu plots mee de (al of niet terechte) contestatie van de academische overheid tegen de budgettaire ingrepen van de regering schragen! En was het dezelfde De Somer niet die rond diezelfde periode, naar aanleiding

De Somer: Liberaal Akademikus

Dubbelhartigheid of onwetendheid?

Ter gelegenheid van de opening van het academiejaar maandag 11. nodigde de academische overheid het Atelier Théâtral uit Louvain-la-Neuve uit met een voorstelling van Samuel Becketts *Fin de Partie* ("Eindspel"). Merkwaardig genoeg is dit toneelstuk een extreem voorbeeld van wanhoop zonder uitzicht, van een a-morele levenshouding, kortom een on-christelijk stuk.

Ik kan hieruit twee dingen konkluderen. De K.U.Leuven beroept zich meer dan ooit op de christelijke eigenheid van haar instelling. Of dit al dan niet terecht gebeurt, laat ik buiten beschouwing, maar voor deze voorstelling was het alleszins geen norm.

Er zou bovendien een impliciete depreciatie van het hoogleraarschap uitgaan van de besparingsmaatregelen en een ontmoediging voor de aankomende wetenschapper in het algemeen.

Volgens rektor De Somer pleegt de nationale overheid op alle punten contractbreuk met academisch en wetenschappelijk personeel. De weddeverlagingen, afschaffingen van bijzondere barema-verhogingen, verstrakking van de promotieprocedure, afschaffing van het emeritaat zijn er even zo vele voorbeelden van. De enige kans om binnen het strakker geworden keurslijf op te schuiven naar een hogere rang in het academisch kader is **ouder worden**. Met als door De Somer in het vooruitzicht gestelde apocalyps: de vlucht uit de universiteit van de meest waardevolle elementen. Bovendien bestaat de enige mogelijkheid om aan de universiteit de besparingen door te voeren, er groten-deels in het personeelskader in te krimpen: niet vervanging van de afvloeiende professoren. Ook de verjongende werking die de afschaffing van het emeritaat met zich zou moeten brengen wordt daardoor teniet gedaan.

"Euthanasie van de ouderen en anti-conceptie van de jongeren."

Contract research Oplossing voor onderzoek

Het uitdrogen van de financieringsbronnen van de universiteiten, zal op termijn nopen tot contract-research, de onvermijdelijke weerslag van het aanboren van nieuwe geldbronnen.

Deze laatste — overigens niet op schrift gestelde — uitweiding verdiende de

Maar erger is dat het programmeren van deze voorstelling getuigt van een kortzichtigheid m.b.t. het theater. Op alle andere terreinen waarin de universiteit actief is, is de minste schending van de beleefdheidsregels in de verhouding overheid-studenten een reden om zich buiten verhouding op te winden (bv. de bezetting van de Faculty Club in december '81). Als een contestataire houding ingekapseld is in een toneelstuk, dan mag dit plots wel. Meer nog: de K.U.Leuven neemt zelf het initiatief.

Het is natuurlijk ook mogelijk dat de academische overheid niet wist waarover "Fin de Partie" gaat. Maar of dat een verontschuldiging is?

Nuttig is volgens De Somer alleszins de stress die contract-onderzoek met zich meebrengt, die prestaties stimuleert. Maar uiteindelijk is de kans groot dat niet meer de universiteit als geheel primeert — en vrijheid van onderzoek als zodanig — maar eerder toegepast onderzoek in die departementen waar op onmiddellijke rendabiliteit gespekuleerd wordt. En aangezien rendabiliteit moeilijk voorspelbaar is, zijn ook desillusies onvermijdelijk.

Het "tranquillizerend en vervreemdend effect van fundamenteel onderzoek op de onderzoeker, die zich afsluit van de maatschappij", woog voor een liberale De Somer blijkbaar toch niet op tegen de noodzaak van vrij en onafhankelijk onderzoek, gefinancierd door subsidies waarover de universiteit zelf kan beschikken.

GRATIS TREINREIS voor STEMMERS

Na ettelijke telefoons naar zowat alle belangrijke Vlaamse informaticakantoren van de NMBS (met dan nog vaak *responsen français*) hadden we de ware toedracht te pakken. Het mag dan nog zo'n crisis zijn, Herman De Croo's reutelende "fairplay" — parastataal verwendet de Leuvense student op een manier waar Piet D.S. en Wilfried M. een beleidspunt kunnen aan zuigen.

Dat zit zo: wie zich vrijdag 08, zaterdag 09 of zondag 10 oktober aandient in Leuven station met zijn/haar kiesbrief en een studiebewijs van de K.U.Leuven (te verkrijgen op de Hallen, Naamsestraat 22) mag gratis naar huis en terug reizen om te gaan stemmen — o edele, democratische plicht des vrijen Belgischen staatsburgers.

Heb je je stembrief thuis laten liggen, dan ben je wel dom maar nog niet verloren. Ook hiervoor kent Herman een lukratieve edoch burokratische oplossing: stuur heel de rotzooi op naar Brussel (treinticket, KUL-attest, kiesbrief met gemeentestempel) en het Ministerie van Binnenlandse Zaken stuurt je nog vóór 2001 de som van heen- en terugreis toe. Waarop de Apokalyps natuurlijk meedogenloos hard toeslaat. Dit is overigens geen voortijdige of nahinkende flauwe aprilgrap, alweer van De Croo; integendeel, het is hem, cynisch en doordacht, ernst.